

S'NÔKE

NENIU "PROJEKTO DE LINGVO UNIVERSALA POR ĈIUJ ERUDICIULOJ DE LA TUTA MONDO"

(J. M. Ŝlajero, eltrovinto de Volapuko)

Antaŭparolo

Tio ĉi nur estas mallonga resumo de la S' nōkea gramatiko, kiun mi skribis germane. Mankas la vortaro, la sintakso kaj kelkaj detaloj, por vidi tiujn bonvolu rigardi la [germanan version!](#)

La S' nōke ne estas planita por internacia komunikado, sed nur eltrovita de mi por mia plezuro. Sed mi certe invitas ĉiujn, kiuj plezure okupiĝas pri planlingvoj, rigardi ankaŭ la S' nōkeon kaj [diri](#) al mi siajn opiniojn!

[Skriba Instruo](#)

[Eŭfonia Instruo](#)

[Fleksia Instruo](#)

[-Deklinacio](#)

[-Konjugacio](#)

[Vortfarado](#)

[Legajoj](#)

SKRIBA INSTRUO

1. En la S' nōkea alfabeto ekzistas 40 literoj (1a mallonga kaj obtuza "e", sekvanta la artikolojn, ne estas skribata), sed nur opaj vokaloj aŭ konsonanto + vokalo povas esti figurataj, t.e. nur ekzistas malfermitaj silaboj.

2. La literoj estas:

a, e, i, o, u (mallongdaŭre kaj vaste prononcataj);

â, ê, î, ô, û (longdaŭre kaj malvaste prononcataj);

aj, ej, oj, uj, b, p, f, d, t, g, k, n, m, r, l, s, h, T, V, S kiel en Esperanto;

au kiel Esperante "laŭ";

w kiel Esperante "vakso";
kh kiel Esperante "ĥoro";
sh kiel Esperante "ŝultro"
Q kiel Esperante "koro".
ä kiel germane "Räte";
ö kiel france "Queue";
ü kiel germane "Übung";
th kiel angle "thing";
ng kiel germane "Ding";

EŬFONIA INSTRUO

3. Akcentado

Se la antaŭlasta silabo estas longa, la akcento estas tie, se ne, la akcento estas sur la silabo antaŭe. Sed la artikolo en la absolutivo neniam estas akcentata.

4. Ĉiu mallonga vokalo antaŭ alia vokalo estas forigata; ekz. ŭmu + ŭ + ĥla > ŭmŭĥla "mi kaj vi".

5. Vokala malasimilado

En ĉiu vorto nur tri samaj aŭ similaj vokalaj estas permesitaj ekzisti, kaj de tiuj nur du unu rekte apud la alia. Se tiu limo estas iel transpaŝata, la vokaloj devas esti ŝanĝataj tiel:

â > ô > ŭ	ä > î, ö > ȳ, ü	ö > ŭ > ä, ê
a > o > u	ej > î > oj	oj > uj > ej
aj > oj > uj	î > ê > â	ŭ > â > î
au > ô, ŭ, â > ŭ, ê, î	i > e > a	u > a > i
ê > î > ô	ô > ŭ > ê	ŭ > ä > î
e > i > o	o > u > e	uj > aj > î

Ekz.: lôde (radiko) + ajda (negacio) + oj (kondicionalo) + ke (tempo estanta) + ö (3a Pso. II) + no (pasivo) iĝas lôdajdojkonu "se li/ŝi/ĝi ne estas batata".

[komencen]

FLEKSIA INSTRUO

Deklinacio

6. Ekzistas komuna (c.) kaj neŭtra (n.) genro, nur laŭbezone oni uzas la artikolon V por inoj. Antaŭ adjektivojn ĉiam la artikolo Q estas metata. Ekzistas du nombroj, singularo kaj pluralo, kaj ses kazoj: ergativo (e.), absolutivo (a.), genitivo (g.), dativo (d.), instrumentalo (i.) kaj lokativo (l.). La finaĵoj estas samaj por ĉio, nur en pluralo de la neŭtra genro oni ne uzas "s", sed "r" kiel pluralan finaĵon.

Tabelo kun la ekzemplo mô N. c. "viro":

	Singular	Plural
ergativo	Tĩ'mô	Tsemô
absolutivo	T'mô	Tsemô
genitivo	Tuj'mô	Tujsemô
dativo	Tej'mô	Tejsemô
instrumentalo	Toj'mô	Tojsemô
lokativo	Taj'mô	Tajsemô

8. La adjektivoj, kiuj estas fleksiataj kiel la apartenaj substantivoj, estas komparaciaj per po "pli" kaj isŭ "plej", kiu metatas antaŭ la artikoloj.

9. Kiel adverba marko oni starigas ê antaŭ la adjektivon (kompo. êpo, suplto. ejsŭ), tiel ankaŭ antaŭ participojn.

10. Ekzistas nerefleksivaj personaj pronomoj por la 1a, 2a kaj 3a persono de singularo kaj pluralo kaj ĝeneraliga persona pronomo de la 3a persono ("oni") kaj reflektivaj personaj pronomoj por la 3a persono en la oblikvaj kazoj.

a.) personaj pronomoj (nerefleksivaj)

	1. ps. sg	2. ps. sg.	3. ps. sg.	3. ps. ĝen.	1. ps. pl.	2. ps. pl.	3. ps. pl.
erg.	ŭmî	âlî	ôrî	ojsî	mîsŭ	lîsâ	rîsô
abs.	ŭmu	âla	ôro	ojsô	musŭ	lasâ	rosô
gen.	ŭmuj	âluj	ôroj	ojsuj	mujsŭ	lujsâ	rujsô
ktp.							

b.) personaj pronomoj (refleksivaj)

	3. ps. sg.	3. ps. ĝen.	3. ps. pl.
abs.	fôro	fojsô	fosô

gen. fôruj fojsuj fujsô

ktp.

[komencen]

11. La posesivaj pronomoj estas formataj per antaŭmetado de la adjektiva artikolo antaŭ la absolutivon de la pronomo. Ekz. Q'ŭmu "mia"; Q'fôro "sia"

12. "Mem" estas esprimata per aldonado de ĉ (mal)antaŭ ian pronomon.

13. Diminutivo / aŭgmentativo

La diminutiva marko estas dŭ, la aŭgmentativa estas oj, ambaŭ starigataj antaŭ artikolon.

14. Kardinalaj nombroj: La kardinalaj nombroj estas, predikative starigate, deklinaciaj per la finaĵradiko k (e. kĉ, a. ke ktp.)

0 ili 1 ĉ 2 bĉ 3 pĉ 4 fĉ 5 dĉ 6 tĉ 7 thĉ
8 gĉ 9 kĉ 10 khĉ 11 khaj 12 khĉbĉ 13 khĉpĉ ktp.

Per la sufikso khe oni formas nombrojn kiel 20, 30 ktp., ekz. tĉkhe 60, kĉkhe 90, per kĉ nombrojn kiel 200, 300 ktp., ekz. ĉkĉ 100 gĉkĉ 800 kaj per sĉte (aŭ kĉkhe) kiel 2000, 3000 ktp. ekz. fĉsĉte 4000, ĉkĉsĉte 100000.

Aliaj afiksoj:

-le: "-ono", ekz. dĉle "kvinono", bĉle "duono"

anĉ + kardinala nombro: "-ope", ekz. anĉ "sole", anĉpĉ "triope"

ma + kardinala nombro: "po", ekz. maj/mĉ "po unu", mafĉ "po kvar"

Q'pĉ + kardinala nombro: "-obla", ekz. Q'pĉgĉ "okobla"

apĉ + kardinala nombro: "foje", ekz. apoj "unufoje", apĉkĉ "naŭfoje"

Q' + kardinala nombro + laj: "-a", ekz. Q'ĉlaj "unua", Q'bĉkĉlaj "200a"

kardinal nombro + laj: "-e", ekz. thĉlaj "sepe", khĉlaj "deke"

15. Ĝentileca pronomo

Alie ol en Esperanto en S' nĉke ekzistas ĝentila alparolformo vidalvide al gefremduloj, nome tĉ "vi"

singularo pluralo

erg. tĉrĉ tĉsĉ

abs. tĉ tĉse

gen. tōruj tōsuj
ktp.

[komencen]

Konjugacio

16. La S'nôke distingas tri personojn, 1an, 2an kaj 3an personon, du nombrojn, singularon kun 0-sufikso kaj pluralon kun la konata sufikso se. Ekzistas ankaŭ sep manieroj, indikativo, oblikvo por la nerekte parolo, imperativo, irrealo, desiderativo, intensivo por la plifortigo de deklaro, kaj kondicionalo. Povas aperi ankaŭ kelkaj manieroj unu apud la alia. La dek du "tempoj" de S'nôke konsistas el la tri tempogradoj (futuro, preterito kaj injunktivo por la estanta aŭ ekster-tempa ago) kaj la kvar aspektoj (A I - IV); I markas la komencon aŭ la finon de ago aŭ staton, II la daŭradon aŭ ripetadon de ago (sen koncerno de la komenco aŭ la fino ties), III la staton kiel rezulton de ago, plenumita al la subjekto, kaj IV la staton, ne rilate al ĝia kaŭzo, tial en IV ne ekzistas verbaj genroj kaj ĝi estas, kiel la aktiva verba genro, nemarkita. La aspektoj estas rekonebligataj per modifoj fonetika ĉe la personaj finaĵoj. Dum I havas 0-sufikson, ĉe II estas umlaŭtigataj la finaĵoj, ĉe III ili estas per ĉ plilarĝigataj al diftongoj, la kiuj ĉe IV estas aldone metataj la respektivaj personaj finaĵoj (bv. rigardi la tabelon). Finfine ekzistas tri verbaj genroj, aktivo kun 0-sufikso, refleksivo kun de kaj pasivo kun no. Tiuj sufiksoj staras antaŭ la nombraj sufiksoj. Tabeloj:

a.) tempoj (e tie ĉi staras anstataŭ unu persona finaĵo):

		futuro	injunktivo	preterito
I	ingresiva/ egresiva	F.I: be + e	I.I: (ke) + e	P.I: we + e
	fientiva/efektiva			
II	durativa/ iterativa	F.II: be + ĕ	I.II: (ke) + ĕ	P.II: we + ĕ
II	rezultativa	F.III: be + ej	I.III: ke + ej	P.III: we + ej
II	esiva	F.IV: be + eje	I.IV: ke + eje	P.IV: we + eje

Ĉe I.I kaj I.II ekzistas aparteco, ke ĉe unu de ambaŭ la aspekta sufikso estas pro la mallongeco ellasata; ĉe kiu, estas fiksata per la signifo de la radikoj (komparu hindoeŭropa aoristo kaj presenco).

b.) manieroj:

indikativo oblikvo imperativo irrealo desiderativo intensivo kondicionalo

0-sufikso -au- -aj -uj- -î -ej- -oj-

17. Personaj finaĵoj

La personaj finaĵoj estas: û (umlaŭtigita ü, kiel diftongo uj, ĉe IV ujû) por la 1a persono, â (ă ktp.) por la 2a persono kaj ô ktp. por la 3a persono; en pluralo analoge ŭse, refleksive ŭde(se), pasive ŭno(se) ktp.

18. Participo, infinitivo, gerundio, gerundivo

La adjektiva artikolo Q povas esti alpendigata al ĉiu verbformo por formi tre multajn participojn, simile la infinitiva finaĵo -fau kaj la sufikso -mo, kun kiu oni povas formi la alpartigitan participon ("participium absolutum"). Kiel "gerundivon" oni uzas la pasivan participon de imperativo en injunktivo aŭ futuro.

19. Afiksoj de devigo, ebleco kaj permeso

Tiuj afiksoj rekte sekvas la verbgenrajn sufiksojn, post longa vokalo aŭ diftongoj oni uzas la formojn, indikatajn en krampoj. La finaĵoj estas:

1. -â (tâ) "havi permeson, rajti"; 2. -ô (-tô) "povi" (per eksteraj cirkonstancoj), 3.- î (-tî) "devi" (per objektiva devigo"

20. Subjekto-objekto-sufiksoj

Se la subjekto kaj la objekto estas konataj (kaj sekve priskribeblaj per personalaj pronomoj), ili estas esprimataj per specialaj verbaj finaĵoj, kiuj rekte metas sin al la tempajn afiksojn kaj anstataŭas la personajn, nombrajn kaj verbgenrajn finaĵojn. Tiuj subjekto-objekto-afiksoj certe nur estas sencoplenaj en la aktivo, ĉar nur tie *agens* kaj *patiens* kongruas kun subjekto respektive objekto. Tabelo (dekstren la objekto, suben la subjekto estas enlistigataj):

	1. ps. sg.	2. ps. sg.	3. ps. sg.	1. ps. pl.	2. ps. pl.	3. ps. pl.
1. ps. sg.	-	-ûâ	-ûoj	-ûej	-ûuj	-ûaj
2. ps. sg.	-au	-	-âoj	-âej	-âuj	-âaj
3. ps. sg.	-ojû	-ojâ	-	-ojej	-ojuj	-ojaj
1. ps. pl.	-ejû	-ejâ	-ejoj	-	-ejuj	-ejaj
2. ps. pl.	-ujû	-ujâ	-ujoj	-ujej	-	-ujaj
3. ps. pl.	-ajû	-ajâ	-ajoj	-ajej	-ajuj	-

21. Enklitikaj verboj

La radikoj wu "diri" kaj î 1 I "estiĝi", III "esti", IV "ekzisti" havas etan kvanton da enklitikaj mallongformoj. wu nur en tiuj formoj ekzistas (por enkonduki la rektan parolon), î kiel kopulo de la injunktivo (en la aliaj tempoj î havas regulajn formojn). Tabelo:

	injunktivo	injunktivo	preterito
1. ps. sg.	îuj	-	-
2. ps. sg.	îaj	-	-
3. ps. sg.	î	wu	wuwô
1. ps. pl.	îsuj	-	-
2. ps. pl.	îsaj	-	-
3. ps. pl.	îse	wuse	wusô

22. Nombroafiksoj

Ĉiuj nombroj escepte de 1 estas intermetebaj antaŭ la tempsufikso por indiki kvantojn pli ekzakte. En tiu kazo la plurala sufikso *se* ne estas metenda. Ekzemploj: de ma 1 I "meti, loki", III p "esti fiksita": mabîâ(se) "vi du metas", sâQrimathâkojno(se) "tiuj sep [aferoj] estas fiksitaĵ"; de lôde 1 I "bati": lôdejfâbâ(se) "vi kvar estos certe batataĵ", lôdaubîkhêwôno(se) "ni 21 estus dezirintaj, ke ni estas batataĵ"

23. Modaj kaj aspektaj partikuloj

Krom la modoj kaj la aspektoj ekzistas kelkaj enklitikaj partikuloj por indiki pluajn eblojn de manieroj:

-konativa: Al la irealo metiĝas la partikulo fej, ekz. T´sekajiliTojsihelêshakujwôsefej. "La trojanoj sensukcese fuĝis antaŭ la grekoj."

-reciproka: En ĉiuj modoj kĕli kuniĝas kun la verbo, ekz. lôdûsekĕli "ni batas unu la alian"

-jusiva: Kun la imperativo mō indikas subjektivan devigon, ekz. S´kûmakajâmō "Iru en la domon!"

-kaŭzativa: Kun ĉiuj modoj nuga indikas iniciaton, ekz. Tî´kajsaS´hūmanugabūmuwô. "Cesaro konstruigis ponton."

-optativa: Kun la deziderativo la partikulo rû markas deziron, supozatan plenumoble, kun la irealo neplenumoblan, ekz. rejsôgajîkojôrû! "Estu evidenta al ili!"; rejsôgajujkojôrû! "Ke estu evidenta al ili!"; rejsôgajujwojôrû! "Ke estus estinta evidenta al ili!"

-potenciala: En la presenco la partikulo rapa metiĝas al la indikativon de injunktivo, en la estinteco al la preteriton de irealo kaj konformas funkcie kun la greka *án* kun optativo, ekz. sajhakojrapa "li nun verŝajne ĉeestas"; gajujwâropa "vi povus vidi"

Vortfarado

23. S´nôkeaj radikoj povas esti plilarĝigataj verbe per dek du kaj nominale per 27 afiksoj kaj krome per la 26 postposicioj. La aranĝo de tiuj kaj de la en la fleksia instruo instruataj gramatikaj afiksoj estas la sekvanta:

-ĉe la sunstantivo kaj adjektivo: diminutivo/aŭgmentativo + artikolo + prefikso(j) + postposicio + radiko

-ĉe la verbo: postposicio + radiko + postposicio + sufikso(j) + modoafikso + nombro afiksita + tempa sufikso + S-O-sufikso + persona finaĵo + diateza sufikso + nombra sufikso + infintivfinaĵo + participfinaĵo(j)

Necesas la metado afiksojn nature nur, se la dezirata signifo ne ankoraŭ per la radiko mem klarigatas.

24. verbaj afiksoj

I. ĝeneralaj afiksoj: Ekzistas du apartaj sufiksoj, indikantaj proksimuman signifon kaj neŝanĝe fiksitaj ĉe la radiko tiel, ke ĉiam ili ankaŭ en nominalaj derivaĵoj ĉeestas. Sed ili ne metatas al radikoj finiĝantaj kun longa vokalo aŭ: diftongo.

-a (antaŭ vokalo -aj): "ekiri direkton, sin movi"

-u (antaŭ vokalo -uj): "diri, paroli"

II. specialaj afiksoj:

Sufikso	Signifo	E-a ekvivalento	Ekzemplo
-um(e)-	kunveno	kun-	hajumefau "kunveni"
-âf(e)-	pozitiva sinteno/ poz. stato	-	nâfekefau "bonstati"
-âng(e)-	returno, ripeto	re-	hajângefau "reveni"
-îs(e)-	disigo, disiĝo	dis-	kajîsefau "disiri"
-ôt(e)-	starigo, pretigo	-	môtefau "starigi, aranĝi"
-ûd(û)-	etigo, etiĝo	-et	lânûdôfau "plänkeln"
-ûn(e)-	efiko	-ig	gajûnefau "rigardi"
-ûl(û)-	malĝusta sinteno/stato	mis-	ôdûlûfâ "misuzi"
-ajd(a)-	neado	ne	ûsûajdakefau "ne eduki"
-ajk(e)-	komuna ago	kune	lânajkefau "batali kune",
-ajr(e)-	detruo, kolapso	-	pajajrefau "disfali, kolapsi"

[komencen]

25. Nominalaj afiksoj

Prefikso	Signifo	Ekzemplo
îuj-	materialo, koloro	Q'îujdünge "arĝent(kolor)a"
ît(ê)-	veturilo	S'îtênâra "aviadilo"

ôtaj-	-ind	Q'ôtajîfa "aminda"
bîl(ê)-	pra-	T'bîlekî "prahomo"
baj-	foresto, sen-	Q'bajhê "senerara"
pîr(ê)-	eks-	T'pîrêsâpa "ekslaboristo, pensiulo"
f(i)-	ilo	S'fitike "pikilo"
voj-	atingita stato	S'wojîfô "grandeco"
dê(g)-	-em	Q'dêgâpu "parolema"
daj-	neado, ne-	S'dajtirû "malhonoro"
t(û)-	eco	S'tûkûî "rapideco"
tho(n)-	-ist, ano	T'thonîehôshua "kristano"
thej-	ebleco	Q'thejdîpe "legebla"
k(a)-	lando	S'kahelê "grekio"
kö(i)-	ado	S'köma "starigado"
kaj-	ano, loĝanto	T'kajsûmû "insulano"
koj-	ulo	T'kojsasô "stultulo"
khe(p)-	estro	T'khesâpa "brigadestro"
nun(o)-	-ism	S'nunobuda "budhismo"
nej-	ido	T'nejoka "ĉevalido"
muj-	aro	S'mujwu "vortaro"
ngâ(s)-	ripeto, re-	S'ngâga "redono"
rû(k)-	kapablo	Q'rûdîpi "legiva"
lû(b)-	malestimo, fi-	T'lûpari "Fipariso"
s(û)-	aganta persono	T'sâpu "parolanto"
shej-	ejo	S'shejûsû "lernejo"
sh(û)-	natura stato	S'shûfô "grandeco"

26. Vortkunmetado

Ĉe la kunmetado plurajn vortojn nur la unua retenas sian artikolon, kondiĉe ke la vortspeco ne ŝanĝiĝas, dum la aliaj eroj perdantaj tiun estas alligataj kun streketo. Simile al Esperanto la karakteriza vorto staras unualoke, ekz. el S'wojêpû "ligo, federacio" und S'akaj "ŝato": S'wojêpû-akaj "federacia ŝato", sed S'akaj-wojêpû "konfederacio".

[komencen]

LEGAĴOJ

Galio: lando kaj popolo (Caesar, Bell. Gall. I, 1)

S'kagalidisekojnoQ'môSojrepêujâ, QujrauQaj'bîsewôletehojoseTsekajbegi, Qajbîsetsakîtâ, Qaj
'pêlajsîsâQsi, QejsauT'ketîSaj'nôkefujsonêhîkojô, Qaj'musûT'kajgali. sâQsiQ'sethâgi kajîsekojoseSoj
'nôküSojremämü Sojrebîshu. dûkôSî'shejSî'garunaTsekajgaliTujsakîtâ, Sî'mâtônü Sî
'sekânaTujsekajbegi. QujsethâgisâQujsisûtîkûkojoseTsekajbegisû kâlîkiQseSuj'kîSaj'wojkajfûü Saj
'tikûnîûgenge hajejkiQsenogatumojôQîsû, Qîsau sîsâQre, Qrauôdukönose lâbêkojôkej,
ûilêkiQseTajsekajgêmâ, QsauS'rênodôbâwôletöseüQsaunôrôselânuköse.
okôdukêTsikajhewêtipotîkûkojôsâkîTsasehajgali,
nîshêQojrôaSojrelânuTsegêmânôrerûdukojôsôlesâQsinîûke
QîseSujrebîneQujrefosôôlerosojSajrebînerujsoûlânukiQse.

Meleto estas pridemandata (Plat., Aplg. 22 D - 26 A 6)

ûsajumej, T'milâto, âpujajkâ: dajgegewüngejäteteSrethâgi, tajshaleQsemîbojsepobâkojôQse?
ûmîtete.

sajthâwesâQejsâpujajkâ, Tî'rîrosôpoQsîmedô. felagajekajSaj'pêfikemôQaj'âlo. LafârâûnekiQepîkau,
âkîâpujâ, thojsajâsîsâQajsüparâukau; sajkemûnekiQâpujajkâurejsô, T'rîî. -gegajâ, T'milâto,
âlapekefauûâpufauthajdafau? getîbâlîûdajgajönîkefauQ'ekîdûha shôfokefausâQ, Q'auûmîfâpukû,
tajlâlêjS'dajlapîrekojô?bâpujajkâ, ôQ'me, Tî'rîrosôpoQsîmedô?
Srebîshu.

basâQdajgelajû, baTî'rîTî'ekî, laQ'auütetîsâQgajkö, Srebîshunure.
sâQîse, T'sôkâtâ, eshukeQîse.

liâpujâ, ôT'milâto? gesîsâQsîbâkeQsûsûkefauthôösüpoQsîmedôse?
tete.

geQîsethâgôleQîsebîsefârujsô, Qîsebîsekedaj?
Qîsetgâgi.

âpujätetêQ'meV'hârâsôûâpukâS'dôfôshejfaupângîQujse. S'rîsajke?
sîsâQîseTîsesûtûrogajpoQsîmedôse, tîonodaj?
ûsâQîse.

S'rîke, gerâkâkeQîse?
ürâkâkeQîse.

bagege, ôT'milâto, QîsauSaj'mujikî, hajumekeQîse, pobâkojôQserâünôse?
gôlüQîsethâgoajQîsepomûnôse?
ûosajQîse.

Qîsethâgîsho, lîgajöno, TîsekajätönâQsemüQseseKôdôsefâumîkâla, ûmîkeTî'anîrâünû. gesî âpujâ?
êQ'thâgitetesâQrâpujû!

gûnekajfûmejQ'pûSuj'râi! ûûmejâpujângajkô: gegajönâlîûsûnikedefauTsokêle?
gegajönâlîûpomûneQsîrosôfâQsethâgiTsikîîkefau, îkelaQ'rîkerâûnekeQî? ÔleS
'mônôrujasâQujgajkojôlaQ'rîkethôkeQmûnojafauôlethâweQsidâ, Tsikhêpoka; geSî
'mujwôletikeTojsokîumekeQîûôdokeQîrosârâünô? dajgegesînikojde, T'milâto,
ûTsokûQsethâgiQsasaTsebôêle? êQ'môtete, îêâlîûTî'anütodajpujkôsîêdajpujâpâköse; laQ'rîS
'fôfubînurîkojôbâkojôQsêle, îêikîfâQî'anîrâünôjaj, Qsasakepângîöse. banure, ôT'milâto, hashôfokâ,
tajdajsasôabâkojôQujsefadiade, ûêQ'thejgajshôfâtîS'âlodajpêrekojô, tajlaS'dajlâlêjpêrekojô,

Qrauûmuparäukä.sîkälakemejsûâpujajkâ, ôT´dîêutûT´miläto,
gepomekojôwôletefauTsekajfûêlôkojkeQnosôleräikeQsi? ôT´êli, âpujângajkô; S´dajlanurâlaQ
´dajthejdegelajû. dajgegeräikeQîseräûnôsefäsäQsi, Qsauôsîkojôserajsôlê, mekeQîsekimûnôse?
tetifä.

gîkojôsholaT´rîpodeshîQnîtûkeQîsûôlepängîQno?âpujângajö, ôisûQ´me; ülaSî´bîshâpujângekônuga.
gîkojôlaT´rîdeshîQno?

dajtete!

âpujajkâthâwe, gesajauîmäakîrâûnûajQbâkojôQsüpoQsebajôdodûajQepöQôlepöajdaQ?
epöQtete.

S´rîthâkô, ôT´miläto? âlîajSoj´sathapoQ

´epökîûmusäQojbalekemûmûâlosajQojbalekemo,tajâlofäepökajräikeQsifäräûnefauôsisûfajsôlêikeQsi,
mekiQsikemûnefau; ûmukemâhakujSuj´dajepöS´sathamä, tajüsäQepöâpü, taj, îêQ´räidebûlaT
´rîtûikeQujse, ôrîûlaQoj´rîdeshinofaupagebûde, ütajsäQS´sathaSuj´räideküepöQ, lîâlâpujâ? SâQrâlej,
ôT´milöto, ûmîdajâtemü, âtemejkujkehajdaQ´asaT´ikîlaQ´rîâtemokefau.bôleräûnajdû, ôle, îê
râunnû, epöâpâQ, tajâlafeQoj´bîkîajujâpâ; îêkepöâpâQrâûnû, daj S´pofauîQojresaleSojrihêdesafauîmä,
banîkeQîkûsûfauûâpujûnâfefau; lagajkojô, taj, îêepökuj, wüngâpâbû, Q´aufepöâpâQdekü.
âlakepûnokawâhajumefauûmutûûsêaufauüdapîwä, îmäkesajau, Q´autûrîS´pofausafaushâkhajnoQse,
badajûsûajnoQse.

Antaûparolo de la Iliado (Homer, II. A, 1-7)

S´îmerûakujûnajâ, V´ngû, Tuj´pîlejdäTuj´akhilä

debâtekiQ, Qí´auSrepûpêujTejsakhajobûwô,

SpûfôrîûS´hadämâpîwö

Tujsiru, rosojkeS´ujâkadewôTejsewowo

üTejsenârangaufau -Tuj´dîêuhûnewônoS´râka - 5

usûfekajîsebîwôrûdubîwemo

üt´atejdäT´dêpöTujsemöüQ´ngûT´akhilä.

Aû la Patronia?

[komencen]